

Ako vnímam šťastie

Ako vnímam šťastie

(Úvaha)

Keď pozorujem ľudí okolo seba, čoraz viac si uvedomujem, že šťastie je veľmi premenlivá vec. Je to totiž o tom, ako vnímate svoje prostredie, aké podnety na vás vplývajú tak, aby ste si mohli povedať, že v tejto chvíli som naozaj šťastný.

Narodila som sa do rodiny, ktorá mala troch členov. Moju mamu, otca a sestru. Nepamätám si presne na ten čas, ale viem, že keď dieťa neplače, všetko je v poriadku. Plače iba, keď ho niečo bolí alebo keď je hladné. Aj ja som vraj často plakala, ale keď ma moja mama nakrmila, bola som spokojná a šťastná. V tom čase som ako jediné šťastie v mojom živote vnímala rodičov, ktorí ma ľúbili a trošku maminoho mlieka. A moja mama bola spokojná, že viac neplačem a nič ma nebolí.

Časom som začala spoznávať svet a tešila ma každá nová hračka. Bola som šťastná, keď mi rodičia kúpili bábiku alebo moje obľúbené lego. Moje vnímanie šťastia sa pomaly menilo. Už som nepotrebovala mamino mlieko, ale niečo, s čím som sa mohla hrať a byť v svojom svete, v svojej detskej izbe.

Keď som začala chodiť do školy, veľmi som sa bála, čo ma vlastne čaká. Budem sa vedieť naučiť čítať, písať a počítat? Všetko sa mi zdalo také ťažké a nevedela som si ani predstaviť, že raz budem rozumieť všetkým tým písmenkám v šlabikári. Ale napokon som sa poctivo učila a pripravovala na každú hodinu. Keď som napokon zvládla napísať moje meno a priezvisko, bola som veľmi šťastná a moji rodičia boli veľmi hrdí a spokojní.

Do nášho rodinného života sme pribrali ešte aj iných členov. Sú to moje mačky, ktoré mám najradšej na svete. Máme doma chovnú stanicu a ja sa vždy o tieto malé stvorenia starám, češem ich, krmím ich a záleží mi na tom, aby boli spokojné. Naša najstaršia mačka mala prednedávnom malé mačiatka. Veľmi som sa bála, či ich mama bude v poriadku a či pôrod prebehne dobre. Ale nakoniec sa všetko dobre dopadlo a nám sa narodilo 5 krásnych mačiatok. Keby ste len videli, aké boli tie klbka zlatučké. Aj v tejto situácii som si uvedomila, akú radosť mi robia a cítila som sa šťastná.

Šťastným obdobím v našej rodine sú všetky sviatky, ktoré spoločne prežívame. Napríklad narodeniny, meniny alebo Vianoce. Práve Vianoce sú obdobím v roku, keď sa každý teší zo snehu, z prázdnin, ale aj z darčiekov, ktoré si nájde pod vianočným stromčekom. Ja som tento rok dostala pekný sveter, zápisník a knižku, po ktorej som už dlho túžila. Aj ja som si našetrila peniaze z vreckového a mohla som kúpiť darčeky mojim rodičom, sestre a nejaké pochútky pre naše mačky.

No tieto sviatky však boli pre mňa zaujímavé aj z iného pohľadu. Uvedomila som si dôležitú vec. Viac som sa tešila z toho, že som mohla urobiť šťastných iných, ako z darčiekov, ktoré som dostala ja. Mama sa veľmi potešila, keď si vo vianočnom balíčku našla teplé ponožky, sestre sa rozžiarili oči, lebo som jej kúpila jej obľúbený lesk na pery a keďže sa mi už veľa peňazí nezvýšilo, môjmu otcovi som namaľovala obrázok našej rodiny a dostal svoju obľúbenú čokoládu. Všetci sa veľmi tešili a mňa naplnil pocit šťastia, ktorý bol tento krát iný. Vychádzal zo šťastia mojej rodiny.

Čo je teda šťastie? Je to chuť maminho mlieka, prvé napísané slová v šlabikári, malé mačiatka či vianočné darčeky? Áno, to všetko je šťastie. Ale aký by to bol pocit šťastia, ak by sme ho nemohli prežívať a deliť sa oňho s druhými. Preto si naozaj myslím, že šťastie je premenlivá vec. Čím je človek starší, tým viac mu záleží na tom, aby robil šťastných aj iných. Ja sa teším, keď sú moje mačiatka spokojné, keď sa moja sestra raduje z malého darčeka, či vtedy, keď sú rodičia hrdí na moje známky v škole. Je to šťastie, ktoré je založené na šťastí iných, ktoré nie je sebecké, ale ktoré vychádza z lásky k osobe, zvieratú. Vtedy si vždy uvedomím, že to, čo v živote robím, má zmysel aj pre toho druhého, a to ma najviac robí šťastnou – byť šťastná a šťastie aj rozdávať.